

Bane. Dette maatte man imidlertid se bort fra, dersom der virkelig var et Billighedskrav tilstede, som gjorde, at man kunde indbetomme det Lolland-falsterffe Jernbanefelskab. Et saadant ser jeg ikke. Selskabet har faaet sin Koncession paa Banen paa de Betingelser, som ere forefrevne i Loven af 25de Marts 1872. Det hedder der i § 1, at Banen udgaar fra Nykjøbing, og i samme Paragraf staar der ligeledes, at Forbindelsen mellem Nykjøbing og Lolland over Guldborgsund skal skaffes tilveie enten ved en ny Bro eller med Udbringningen af Christian den 9des Bro. Det er altsaa tydelig forudsat, at der skal skaffes en saadan Forbindelse tilveie over Guldborgsund. — I § 5, som omhandler Garantien, siges der udtrykkelig, at Garantien i intet Tilfælde, selv om Banen bliver over 9 Mile lang, maa overstige 4 Millioner Kr. Naar den altsaa i intet Tilfælde maa overstige 4 Millioner Kr., saa er det naturligt, at heller ikke, naar Selskabet byggede en ny Bro, maatte Garantien komme til at overstige 4 Millioner Kr. Der kan altsaa ikke ifølge denne Lov, som indeholder de Betingelser, hvorunder Selskabet har faaet Koncessionen, være det ringeste Billighedskrav fra Selskabets Side at gjøre gjældende om en udvidet Rentegaranti. Men nu siger man, at Rigsdagen gjennem et Udvalg 1873—74 stillede en saadan Rentegaranti i Udsigt; dette er imidlertid ikke rigtigt, det stillede den kun i Udsigt under et udtrykkelig Forbehold; men det staar tydelig og klart i Betænkningen, at Udvalget ikke kunde anbefale en udvidet Rentegaranti for den nye Bro, medmindre der kom en gennemgaaende Forbindelse med Lydfkland. Naar vi nu have stillet et Forslag om Udvidelse af Rentegarantien for en Sum af 160,000 Kr., saa er det, fordi vi have ment, at Selskabet i saa Henseende har et Billighedskrav, idet Loven af 25de Marts 1872 siger, at Garantisummen kan gives til 4 Millioner Kr. Det er den hidtil ikke givne til, den er givet med 3,840,000 Kr., og, naar vort Ændringsforslag vedtages, vil den komme op til det Maximum, som er sat i Loven, nemlig til 4 Millioner Kr. Jeg tror, at der ved en saadan Udvidelse af Summen er viist vedkommende Selskab al den Smødelommen, som det virkelig kan gjøre Krav paa. Vi maa erindre, at man har viist Selskabet en ikke ringe Velvillie, idet Regjeringen har ladet Garantisummen for Banen træde i Kraft længe, førend denne var tagen i Brug i sin hele Udstrækning, skjøndt Loven af 1872 udtrykkelig bestemmer, at, før Banen er tagen i Brug i hele sin Udstrækning baade for Person- og Godstrafikken, kan Garantisummen ikke gives. Idet denne er givet et Par Aar før, er der altsaa viist dette Selskab en temmelig almindelig Velvillie.

Jeg skal slutte disse korte Bemærkninger med paa egne og Medforslagsstilleres Vegne at anbefale det af os stillede Ændringsforslag.

Th. Nielsen: Da der to Gange har været ført meget vidtløftige Forhandlinger om denne Sag, og da den ærede sidste Talers Bemærkninger ikke give Anledning til at komme dybere ind paa Sagen paany, skal jeg heller ikke forsøge den videre. Jeg skal ikke komme ind paa Billighedskrav, Retikrav og alle disse Emner; jeg skal kun til Dørløbighed fremhæve, hvad jeg har forglemt at bemærke ved de forrige Forhandlinger, men hvad der for Resten ligger i Sagens Natur, at, selv om Selskabet faar den Garanti, om hvilken her er Tale, har det endda kun havt Tab derved. Anlægssummen har jo været mindst 400,000 Kr. For de 160,000 Kr. saavne Ministeren maaske ikke Bemyndigelse til at give dem Garanti, og der bliver altsaa 240,000 Kr. tilbage. Af de 240,000 Kr. have de jo maattet indbetale 20 pCt. i Forstærkningsfonden. Det er altsaa 24,000 Rd. eller 48,000 Kr. Desuden bleve Aktierne kun afhændede til en Kurs af 90, og man ser altsaa, at Selskabet derved har havt et Tab af 12,000 Rd., og disse lagt til 24,000 Rd. giver 36,000 Rd. eller 72,000 Kr., saa at det jo er saa langt fra, at Selskabet har havt nogen Fordel derved, at tvertimod det Modsatte har været Tilfældet. Jeg har jo tidligere oplyst, at af de to Ting, som vare Forudsætninger for den i 1873—74 afgivne Betænkning, er den ene, at Broen blev fuldført inden en vis Tid, bleven opfyldt, og den anden er Selskabet ikke Herre over og har ikke lagt nogen som helst Hindring veien for, men tvertimod, efter hvad man kan se, begunstiget Banens Fortsættelse til Gjesfer. Under disse Forudsætninger vilde jeg finde det urigtigt ikke at give den Garanti. Jeg skal endnu kun fremhæve for de Herrer, som ikke maatte have det i frist Grindring, at hele Finantsudvalget med Undtagelse af eet Medlem, nemlig det ærede Medlem for Vedby (Tauber), ikke alene gik ind paa at henvise Sagen til Indenrigsministeren, men endog saa udtrykkelig udtalte i sin Motivering, at man vilde finde, det var rigtigt at give dem Garantien for de 400,000 Kr. Det er det hele Udvalg med Undtagelse af et enkelt Medlem, der, efterat have gjort sig noie bekendt med Sagen, er kommet til det Resultat. Jeg finder, som sagt, ikke ydeligere Anledning til for Dieblisset at komme dybere ind derpaa, medmindre andre ærede Medlemmer skulde give ny Anledning dertil.

Tauber: Naar det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) har gjort opmærksom paa, at Selskabet ikke har tjent ved disse Transaktioner, skal jeg foreløbig lade det staa hen, hvorvidt det har tjent derved, men skal ganske i Almindelighed bemærke, at der, fordi et Selskab ikke har tjent ved en Spekulation, det har indladt sig paa, ikke fra Statens Side er nogen Marsag til at dække dets Tab. De Tid-